

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Princz Kornél ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Dr. Juhász Gabriella Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Juhász Gabriella ügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Holló és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Holló Dóra ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó (....) beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2016. január 29. napján kelt, 10.P.../2013/64. számú ítélete ellen a beavatkozó 65. és az alperes 66. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 251.791 forint tőkét és annak 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 78.866 forint perköltséget.

A tényállás szerint az alperes üzemelteti az 1... 16. szám alatti A... H... É...t, ahol nyilvános zenefelhasználás történik. A felperes 2012. április 26., majd szeptember 25. napján tartott ellenőrzést, az első alkalommal felvett adatszolgáltatási lapon szerepel, hogy az üzletben rádió és CD lejátszó, illetve Mood Media MP 7000 berendezés található, második alkalommal már csak az utóbbi készülék volt a vendéglátóhelyen.

Az alperesi beavatkozó 2013. május 6-án e-mailen bejelentette a felperesnek, hogy az alperessel 2012 novemberében szolgáltatási szerződést kötött, aminek alapján zárt láncú technikai eszközzel kizárólag olyan szerzők műveit biztosítja, akik tiltakoztak a közös jogkezelés ellen.

2012. szeptember 28-án az ún. „Ear Candy” zenei katalógus kiadója, a U... P... P... M... (a továbbiakban: U...) 2013. évre vonatkozó nyilatkozatot nyújtott be, amelyről a felperes megállapította, hogy az nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. A 2013. január 2-án átvett nemleges válasz ellen a jogosult panasszal élt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához (a továbbiakban: Hivatal). A hatóság megállapította, hogy a felperes jogkezelési gyakorlata a jogszabályoknak megfelelt, kitért rá, hogy a jogosult tájékoztatást nyert arról, hogy a döntéssel szemben az Artisjus Felügyelő Bizottságához vagy bírósághoz fordulhat, továbbá hogy a felperes és a U... közötti esetleges jogvita elbírálása nem tartozik a panaszeljárássra.

A felperes a V12 és V13 jelű jogdíjközlemények szerint kiállított értesítőkből szerzői jogi jogdíjat követelt az alperestől, ennek összegét a 2012. április 1. és 2013. június 30. közötti időszakra 773.481 forintban határozta meg. Az alperes a 2012. évi jogdíjfizetési kötelezettségnek az eljárás során eleget tett, majd a 2013. évre az élőzene után határidőben megfizetett 94.037 forintot. A fennmaradt 251.791 forintból 195.187 forint szerzői jogdíj és 56.604 forint szomszédos jogi jogdíj.

A fizetési meghagyással indult és ellentmondás folytán perré alakult ügyben módosított keresetében a felperes a 2013. január 1. és június 30. közötti időszakra 251.791 forint és ennek 2013. július 1. napjától a kifizetésig számított, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Határozatát a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. § (1) bekezdésére, 25. § (1) és (4) bekezdésére, 77., 86. és 88. §-ainak (1) bekezdésére, 90. §-ára, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésére alapította.

A határozat indokolása szerint a felperes a csatolt adatszolgáltatási lapokkal és jogdíjfizetési értesítőkkel igazolta a nyilvános zenefelhasználást és a követelés fennállását, amit az alperes nem is vitatott. Az alperes védekezése arra irányult, hogy a zárt rendszerben működő berendezésen keresztül csak olyan zeneműveket játszott, amelyek vonatkozásában a szerzők tiltakoztak. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben kifejtette, hogy bár az Szt. 87. § (3) bekezdése szerint a megfelelő határidőben tett nyilatkozat a közös jogkezelő szervezet eljárási lehetőségét megszünteti, a U... 2012. szeptember 28-án benyújtott tiltakozó nyilatkozata a jelen perben nem volt vizsgálható, mert az elutasító válasz után nem fordult bírósághoz. Így a perbeli időszakban nem volt jogszerű tiltakozó nyilatkozat, ami a nyilvános előadás tekintetében igazolta volna a szerzők részéről történt kilépést a közös jogkezelés alól. Emellett egyetértett a felperessel abban, hogy figyelemmel az Szt. 77. § (3) bekezdésére a szomszédos jogi díjigény kapcsán kötelező a közös jogkezelés, az ellen nem lehet tiltakozni.

Annak hangsúlyozása ellenére, hogy a jogszerű tiltakozás kérdése nem vizsgálható a perben, az elsőfokú bíróság informatikai szakértői bizonyítást folytatott le és a vélemény alapján, figyelemmel B... F... Á... tanú vallomására is, megállapította, hogy az alperesnél használt készülék zárt rendszerűnek tekinthető, külső forrásból rácsatlakozni nem lehet. Ugyanakkor a készülék a lejátszás adatait nem képes tárolni, az egyes zeneművek címéről, szerzőjéről, tényleges lejátszási időpontjáról nem ad információt. Így nem volt megállapítható, hogy mikor, milyen zeneszámok szóltak vagy, hogy azok kizárólag olyan művek voltak-e, amelyek nem tartoznak a felperes közös jogkezelése alá. Tekintve, hogy a felperes a követelés fennállását igazolta, az alperes kimentése pedig nem vezetett eredményre, az elsőfokú bíróság az elmaradt szerzői és szomszédos jogi jogdíj megfizetésére kötelezte az alperest. Mivel az alperesi beavatkozó és a U... közötti jogviszony, továbbá az alperes és az alperesi beavatkozó közötti szerződéses kapcsolat nem volt tárgya a pernek, ezért ebben körben nem vizsgálódott a törvényszék.

Az ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezett, elsődlegesen a döntés megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérték.

Az alperes hivatkozott rá, hogy a beavatkozó által csatolt CD-lemez napra és percre pontosan tartalmazza a lejátszott zenét az előadó és a zeneszám feltüntetésével. Hangsúlyozta, hogy csak az „Ear Candy” katalógusban szereplő számokat játszotta az érintett időszakban, ezt a szakértő is

rögzítette. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget a felperes azon felróható magatartásának, hogy a beavatkozó tiltakozását nem vizsgálta megfelelően, illetve nem adott lehetőséget a hiányok pótlására, ekként az alperes 2013. január 2. napjáig joggal hihette, hogy a kilépést a felperes elfogadta. Ezzel az eljárással a felperes megszegte a Ptk. 4. §-a szerinti együttműködési kötelezettségét. Kifogásolta, hogy a panaszt a hatóság sem bírálta el megfelelően, mert bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül hitelt adott a felperes állásfoglalásának. Előadta, miszerint a felperes tévesen hivatkozott rá, hogy a UPPM nem élt jogorvoslattal, ugyanis ez számára csak egy lehetőség volt. Változatlanul fenntartotta, hogy a kiléptetésre vonatkozó bejelentés érvényes, hatályos és alakiségében megfelelő volt tekintettel arra, hogy az Szjt. 25. § (4) bekezdése nem ír elő a bejelentésre nézve írásbeli alakot, de adott esetben még ez is megtörtént.

Az alperesi beavatkozó fellebbezésében előadta, hogy a felperes a U... nyilatkozatát 2012. szeptember 28-a és december 14-e között vizsgálta, ez alatt hiánypótlásra nem hívta fel sem a nyilatkozót, sem az őt képviselő beavatkozót, majd a nyilatkozatot 2012. december 14-én kelt levelében elutasította. A beavatkozó panasszal élt az elutasítás miatt, ennek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nem adott helyt, a hiánypótlás kérdését nem vizsgálta és kifejtette, hogy a tiltakozással kapcsolatos jogvita elbírálása nem tartozik a panaszeljáráshoz. A beavatkozó megjegyezte, hogy az F/6 alatt csatolt levél a per eldöntésére önmagában alkalmatlan, mert kizárólag a felperesi álláspontot tükrözi. Hangsúlyozta, hogy az Szjt. a kiléptetéssel kapcsolatban nem tartalmaz eljárási előírásokat, ezért azzal, hogy a felperes hiánypótlási eljárást nem folytatott le az általa szükségesnek tartott dokumentumok beszerzése iránt megsértette a Ptk. 4. §-ában foglalt együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét. Fenntartotta, hogy a U... tiltakozó nyilatkozata mindenben megfelelt az Szjt. 87. § (3) bekezdésében megkövetelt feltételeknek, emellett a felperest külföldi jogkezelők is utasították, hogy az „Ear Candy” katalógusba tartozó művek után ne érvényesítsen jogdíjat. A beavatkozó álláspontja szerint a felperes rosszhiszemű eljárásának következménye - azaz annak ténye, hogy vonakodott tisztázni az általa tisztázatlannak vélt kérdéseket - nem hárítható át sem rá, sem az alperesre. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság lényegtelennek találta és ezért nem vizsgálta, hogy a U... szerző volt-e, holott a per eldöntése szempontjából ez nagyon is lényeges kérdés, mert ha szerző volt, akkor a kiléptetés jogszerű, és a felperes szerzői jogdíjigényt nem érvényesíthetett volna a zárt rendszerű szerkezeten lejátszott kollektív jogkezelés hatálya alá nem tartozó zeneművek után. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem vette figyelembe az A/B/16 mellékletként becsatolt, napra és percre pontosan levezetett CD lemezen található adatfájlt, ami alkalmas az alperesi berendezésen lejátszott zeneművek azonosítására és így nem volt vizsgálható, hogy jogszerű tiltakozás történt-e. Mivel ennek vizsgálata elmaradt az ítélet megalapozatlan.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem támadta a felperes meghaladó - a Ptk. 301. § (1) bekezdésében szabályozott kamat mértéktől eltérő, a gazdálkodó szervezetek között irányadó kamat megállapítására vonatkozó - kereseti kérelmét elutasító rendelkezést, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette, ebben a részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a peresített időszakra nézve az alperest szerzői és

szomszédos jogi jogdíj fizetési kötelezettség terheli. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, jogi indokait osztotta, azokhoz a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat fűzi.

Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel az Szjt. 16. §-át, amely szerint a szerző kizárólagos joga a mű felhasználása és a felhasználás engedélyezése. Egyes szerzői és szerzői joghoz kapcsolódó vagyoni (felhasználási) jogok azonban a jogosultak számára a felhasználás tömeges jellege és körülményei miatt egyedileg nem gyakorolhatóak, ezért azok érvényesítése a közös jogkezelésre létrehozott szervezetek útján történik. Bizonyos jogosultságok esetén a szerzői jogi törvény a közös jogkezelést kötelezővé teszi, másokra előírja, de a kilépést megengedi, és létezik az önkéntesen kezdeményezett közös jogkezelés, ami a perbeli esetben azonban nem bír jelentőséggel. A kilépést engedő, kötelező jogkezelés egyik esete a zeneművek nyilvános előadásáért járó, ún. kisjogos, az Szjt. 25. §-a szerinti igény, amelyet a közös jogkezelő érvényesít, kivéve, ha a szerző az Szjt. 87. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett. A kötelező - kilépést nem engedő - közös jogkezelésbe tartoznak az Szjt. 77. §-a szerinti, hangfelvételek nyilvános előadásáért a hangfelvétel előállítókat és előadóművészeket megillető (szomszédos jogi jogosultak) díjazása iránti igények, mely esetben a jogosult nem tiltakozhat a felhasználás közös jogkezelésben történő engedélyezése ellen. Az elsőfokú bíróság - helyesen - maga is ezt a következtetést vonta le.

A tárgyi perben követelt 251.791 forintból 195.187 forint a szerzői jogdíj, míg 56.604 forint a szomszédos jogi jogdíj. Az utóbbi érvényesítése a fentiek szerint a kilépést nem engedő kötelező közös jogkezelés körébe tartozik, ezért a hangfelvétel-előállítói és előadóművészi jogdíj esetében az alperes és az alperesi beavatkozó kilépéssel való érvelése alaptalan, itt ugyanis a jogszabály erre nem ad lehetőséget. E jogdíjigény megalapozottsága tehát - mivel az alperes nem vitatta a zenefelhasználás tényét és mértékét - bizonyítást nem igényelt.

Az alperesi érvelés a kisjogos jogdíj esetében lehetett volna értékelhető, amennyiben eredményes jogosulti tiltakozás alapján a közös jogkezelés alóli kilépés bizonyítottan megtörtént volna. A felperes nem fogadta el a bejelentett tiltakozást, álláspontjával szemben az U... a Hivatalhoz fordult, azonban a hatóság megállapította, hogy a felperes eljárása megfelelt a jogszabályoknak és arról is tájékoztatta a jogosultat, hogy jogorvoslatért az Artisjus Felügyelő Bizottságához vagy bírósághoz fordulhat. Ezzel a lehetőséggel azonban a U... nem élt, erre tekintettel jelen perben alaptalanul sérelmezte az alperesi oldal a panasz elbírálása kapcsán a felperes, illetve a Hivatal eljárását.

A törvényszék helytállóan mutatott rá, hogy az alperesi beavatkozó és a U... közötti jogviszony, továbbá az alperes és az alperesi beavatkozó közötti szerződéses kapcsolat nem tárgya a pernek, de a felhasználó alperes és a felhasználást biztosító alperesi beavatkozó - akik nem szerzői jogi jogosultak - perében ez a kérdés nem is vizsgálható érdemben. Az alperesi beavatkozó a másodfokú tárgyaláson indítványozta a per tárgyalásának felfüggesztését. A másodfokú bíróság erre nem látott lehetőséget, mert a beavatkozó és a felperes, valamint a U... között folyamatban lévő per az ítéletábra álláspontja szerint nem minősül jelen per előkérdésének.

Jogszerű kilépés bizonyításának hiányában súlytalanná vált annak a kérdése, hogy a nem vitásan zárt rendszeren keresztül lejátszott zeneművek pontos adatai visszafejthetőek-e vagy, hogy a zenefelhasználás valóban csak az „Ear Candy” listán szereplő zeneszámokat érintette-e. Ugyanezen okból nem volt szükség annak az alperesi beavatkozó hivatkozásnak a vizsgálatára sem, hogy az U... szerzőnek tekinthető-e, ennek elmulasztása ezért nem eredményezte az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát.

Mivel a jogszerű kilépés nem volt megállapítható, viszont a jogdíjköteles felhasználás bizonyítást nyert, ezért a felperesi követelés a 195.187 forint szerzői jogdíj vonatkozásában is alapos.

Mindezek alapján helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a teljes keresetnek helyt adott.

A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla sem az elsőfokú ítélet megváltoztatására, sem hatályon kívül helyezésére nem látott okot, ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az eredménytelenül fellebbező alperes és alperesi beavatkozó a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2016. október 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző